

ли въведени, като обичай във дворцовите представления, във края на XVI в. Първите И. не сж били написани във стила (rappresentativo) на флорентинците, а във мадригален такъв, като редът от нѣколко мадригала, които сж били аккомпанирани от различни инструменти. Подъ заглавието и във формата на И. сж били написани и първите италиянски комически опери, каквато е и „Serva Padrona“ на Перголези. Николо Лагросино написва първите И. въ сериозни опери. Съ течение на времето, И-тѣ излизатъ изъ употреба във драмата, като биватъ замѣстени отъ балетния дивертисментъ. Днесъ във драмата наричатъ И. вмѣкнатитѣ балети и изпълняваната между действията музика, а въ операта — балети и музика, които се изпълняватъ при открита сцена, имащи тѣсна връзка съ развитието на действието, съ което тѣ образуватъ едно недѣлимо цѣло.

Интермецо — междинна частъ, междинна игра (гл. интермедия); Шумановитѣ, Брамсовитѣ и клавирнитѣ интермеци на други компонисти не сж такива въ горния (бувалния) смисъл на думата, а самостоятелни пиеси, въ не голѣмъ обемъ, за концертно изпълнение. И. нарича Рихардъ Щраусъ една своя опера съ весело съдържание — заглавие, нѣмащо нищо общо съ музикалния смисъл на думата.

Интернационално (международно) музикално дружество — една международна музикална общностъ, образувана презъ 1899 по починъ на Оскаръ Флайшеръ, и съ съдействието на голѣмото Лайпцигско музикално издателство Брайткопфъ и Хертелъ, съ целъ да се обединятъ усилията на ратниците отъ всички страни въ областта на музикалното изследване, за една по интензивна дейностъ, като имъ се дава възможностъ да печататъ своитѣ трудове въ органитѣ на дружеството. За тази целъ то издава месечно списание и тримесечни сборници (на Международното Музикално Дружество). (Съкращение М. М. Д.).

Освенъ тия две издания, дружеството публикува и „Приложенията“, въ които се печататъ голѣми монографии. И. м. д. има клонове въ Англия и Франция, и е уреждало

до сега нѣколко конгреса. Трудоветѣ въ изданията на дружеството се печататъ на нѣмски, френски и английски езици. До сега сж издадени нѣколко десетки томове отъ „сборниците“ и „приложенията“ (извънъ списанието), въ които сж публикувани ценни трудове отъ почти всички най-значителни музиколози и музиканти изследватели на съвременността отъ всички страни.

Съ започването на голѣмата война престанаха да излизатъ и органитѣ на дружеството — и то, безъ да се разтурва окончателно, съществувайки само за форма. Въмѣсто неговитѣ издания, въ Германия започнаха да излизатъ „Zeitschrift für Musikwissenschaft“ и „Archiv für Musikwissenschaft“, а въ Франция „Revue de musicologie“. Презъ 1921 започва пакъ да излиза въ Хага бюлетинъ на дружеството „Union musicologique“, който съществува до 1927. На научно-музикалния конгресъ въ Виена презъ 1927 се решава образуването на „Международното дружество за музикология“ — „Société internationale de musicologie“ — основано въ Базелъ презъ септемврий 1927. Целта на дружеството е да улесни и заякчи научно-музикалнитѣ връзки между народитѣ. То има постоянно-печотленно бюро въ Базелъ и директория, въ която непременно трѣбва да сж застъпени Франция, Англия, Германия и Италия (и въ бюрото влизатъ задължително представители на три отъ тѣзи страни). Всѣки три години дружеството свиква общи (генерални) събрания и има въ задачитѣ си уреждането на конгреси, придружени съ исторически концерти и издаването на едно списание.

Интернационално дружество за съвременна музика — основано въ Салцбургъ презъ августъ 1922, съ целъ да се грижи за преуспѣването на „новата“ (модерна) музика. Дружеството е основано по английски починъ, има седалището си въ Лондонъ, и се председателствува до сега отъ англичанинъ (Едуардъ Дентъ). Първото негово дѣло сж голѣмитѣ камерно-музикални тържества въ Салцбургъ презъ лѣтото на 1923, последвани отъ оркестровитѣ изпълнения презъ май 1924 въ